

# İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA BATIRILAN ALMAN DENİZALTIYLA İLGİLİ BİR GİZ

LOTHAR - Günther BUCHHEIM

*Amerikalılar son zamanlarda İkinci Dünya Savaşına ait bazı önemli dökümanları yayımladılar. Bunlarda Alman denizaltı savaşının yenilgiye uğramasının nedenini de açıkladılar. Onlara göre bunun esas sebebi Müttefiklerin, Nazilerin deniz kuvvetlerinin gizli kodları.., ele geçirmiş (deşifre etmiş) olmaları idi. Ünlü bir yazar ve Savaşta Alman denizaltılarında önemli hizmetlerde bulunmuş bir uzman olan Lothar Günther Buchheim bu tezi kabul etmemekte ve buna karşın çok ilginç fikirler ortaya atmaktadır.*

Meselenin esasını ilk önce ele alır ve doğrudan doğruya konuya girersek, Müttefiklerin, Alman denizaltı filosu donanma komutanı ile Atlantikte operasyonlarda bulunan gemiler arasındaki şifreli radyo mesajlarının gizli kodlarını deşifre etmiş olmaları kabul edilse bile, bu yalnız belirli zamanlarda işe yarayan bir şey olabilir. Gizli kodun müttefiklerin eline geçmesi iddiasından, Almanların, denizaltıları yönetmek için kullandıkları radyo mesajlarında sürekli surette aynı koddan faydalanacak kadar kafasız ve budala oldukları manası çıkarılabilir.

Aslında gerçek tamamiyle başkadır ve ben onu burada açıklamaya çalışacağım:

Belirli bir savaş emri alıp yola çıkan denizüstü gemilerinden farklı olarak denizaltılar büyük ölçüde bir operasyon bölgesine gönderilirdi. Onlar ancak orada, uçakların, savaş gemilerinin, daha başka denizaltılardan keşif sonuçlarına göre ya da kumandanlıktan almış oldukları gizli hizmet mesajları sayesinde düşman konvoylarıyla girişecekleri operasyonlara ait özel emirler alırlardı.

Savaşa girişecekleri ilk büyük ölçüde operasyon bölgesi, çok gizli tutulduğundan, o andaki ilgili gemi komutanına, denize açılmasından birkaç dakika önce kapalı bir zarfta bildirilirdi. Öte yandan bu zarfın üs limanından belirli bir mesafe ayrılmadan önce açılması kesin olarak yasaktı. Üstte bu bakımdan hiç bir kimse hangi doğrultuda bir geminin denize açılacağını ve ne gibi bir rota izleyeceğini bilemezdi, zira bu

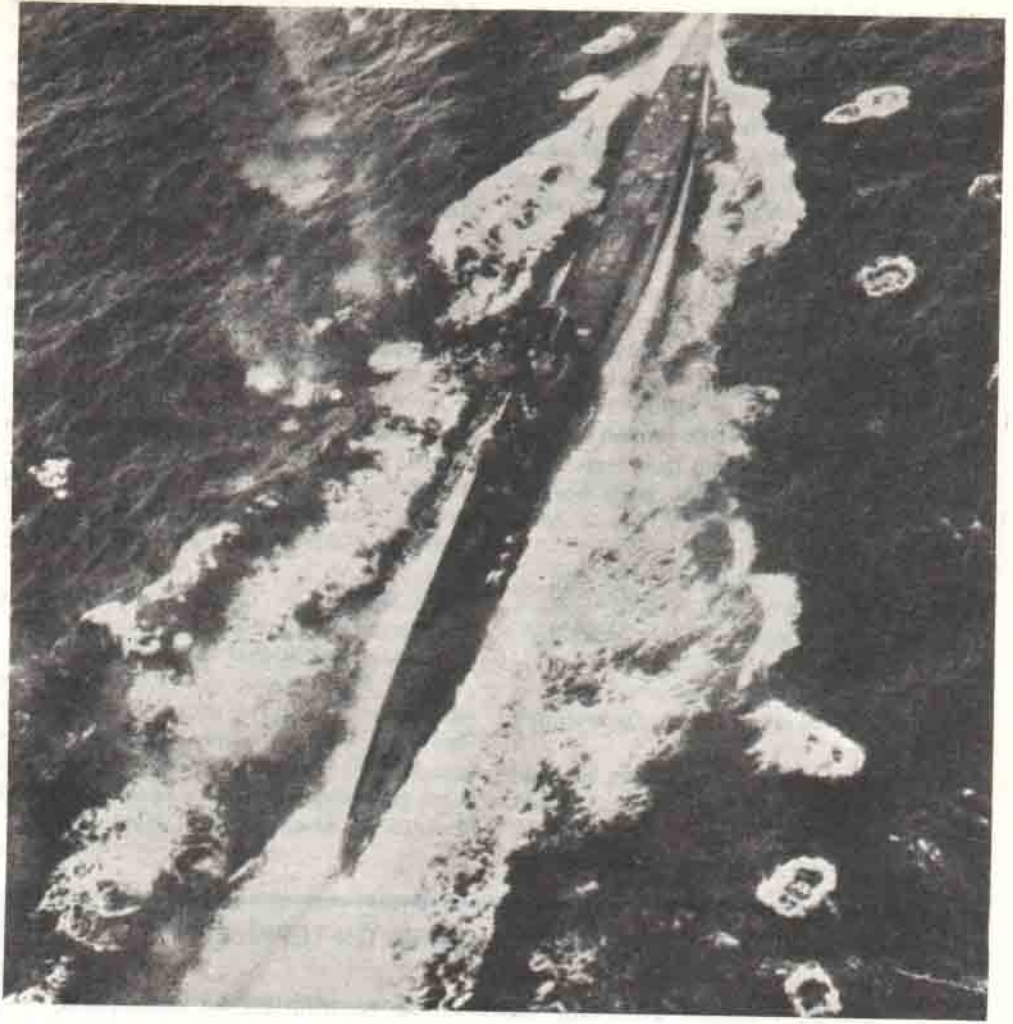
emirler Fransa'da, Kernével denizaltı komutanlığından verilirdi.

Denizaltı zarfta yazılı geniş deniz bölgesine varınca, radyo ile ayrıntılı emirleri alırdı. Bunlar özel bir şeridin izlenmesi, belirli konumların tutulması, ya da düşman konvoylarına yapılacak saldırıları içerirdi.

Komutanlığın bu radyo mesajları şifreli idi. Bunların deşifre edilebilmesi için gemide bir deşifre makinesi vardı ve bu devamlı surette kilitli durur ve hergün değişen koda göre ayar edilirdi. Yalnız her gün gemiden yapılacak bu şifre ayarı denizaltılara radyo ile bildirilmezdi ve gemi limandan ayrılırken kapalı bir zarf içinde komutana verilirdi. Bu bilgiyi içeren kâğıt su ile temas eder etmez, eriyen cinstendi, bu da geminin batması halinde düşmanın eline geçmemesini sağlardı.

Bir taraftan da bu şifre makinelerinin sistemine değişik fiş bağlantıları yüzünden daha başka emniyet faktörleri de eklenirdi, bunlar da belirli sayı gruplarına göre değiştirilirdi. Bundan başka komutanlık, herhangi bir gizli mesajın düşmanın eline geçtiğinden şüphelendiği takdirde, bir olanağa daha sahipti ki o da radyo emriyle bütün başka direktifler vererek önceden belirlenen şifre durumlarının hepsini değiştirmekte.

Özellikle çok gizli radyo mesajları gemi komutanına iki kere şifrelenmiş olarak verilirdi, bu yüzden de iki kez deşifre edilmek zorunda idi. Bu şöyle olurdu: İlk deşifre işlemi şifre memuru gece yarısından itibaren yeni ayar edilmiş olan



şifre makinesiyle yapardı. Bu hâlâ şifreli mesaj yalnız bir tek subay tarafından belli olan şifre makinesinin silindirin yeni bir konumuna göre tuşlara basılırdı ve ancak bundan sonra asıl metin meydana çıkardı.

Denizaltı komutasının M-anahtarının (şifre makinesine bu ad verilmişti) bilinen matematik çözüm metodlarıyla çözülemeyeceği hakkındaki kesin güveninin nedenleri şunlardı. Tek tek harflerin dilin akışında matematik bir kesinlikle birbirlerini izlemesi, ki bundan çıkarılan "matematik geri çevrilme" —asıl deşifre işlemi— bu yöntemde tamamiyle ortadan kalkıyor ve özellikle çok kurnazca bulunmuş olan bu usul sayesinde tekrar edilemiyordu.

Tabii bazı zamanlar oldu ki biz çok miktarda denizaltının birden batması yüzünden şaşkına döndük. Özellikle denizaltılarına akaryakıt sağlayan tanker denizaltılarının (bunlara deniz ineği

derdik) kısa bir zamanda arka arkaya batması bizi çok şaşırtmıştı.

Fakat bu anlarda bile şifre anahtarından ciddi bir şekilde şüpheye düşmedik de denizaltı ve deniz kuvvetleri komuta heyetinin gizlice ihanetinden şüpheleniyorduk.

Daha başka göze çarpar belirtiler de vardı, hasmın bizce bilinmeyen yeni buluşlarının bulunduğu şüphe etmeye başlamıştık. 1943 ten itibaren günlerden beri deniz kuvvetlerinden hiç bir radyo mesajı almamış olmasına rağmen gemi kaybımız müthiş artıyordu. Düşman uçakları onların yerini buluyor ve yok ediyordu. Bazı hallerde bunların düşmanın elindeki Radar'ın marifeti olduğu kesindi, fakat başka hallerde müttefiklerin tamamiyle yeni bir savunma silâhına sahip oldukları sanılıyordu. Böylece ufkun ötesinde seyreden bir konvoyla temas sağlayan ve gerek ondan gerek koruma destroyerlerinden

optik olarak fark edilmeyen gemiler, hasım uçakları tarafından öyle uzaklardan hücumu uğruyorlardı ki, bizim inancımıza göre bunlar Radar menziline uzakta kalıyorlardı.

Öte yandan müttefiklerin konvoyları öyle bir davranış gösteriyorlardı ki, bundan anlaşılacağına göre, bizim gemilerin konumları çoktan onlarca biliniyordu: Onlar göze çarpan bir şekilde tekrar tekrar bizim denizaltı gemilerimizin buldukları yerlerden kaçabiliyorlardı.

Bugün artık hasmın neyi başardığını kesin olarak biliyoruz. Gerçek bunun radyo dalgalarıyla ilgisi vardı, fakat Amerikalıların ortaya attıkları şifrelerin anahtarlarının ele geçirilmesi konusuyla değil. Müttefiklerin mucize silâhi: "High Frequency Direction Finder - HFDF (Yüksek Frekans Doğru Bulucusu) ya da Huff Duff, kısaca - idi ve bununla denizaltı gemilerin geniş boyutlu deniz bölgelerinde bile konumları kolayca saptanıyordu.

Açıklayalım: Denizaltılar radyo ile uzun bir iptelermiş gibi sıra ile sürülür. Komutanlık yalnız "dışarıda" neler olduğunu bilmek zorundaydı. Bundan dolayı gemiler muntazam zaman aralıklarıyla, konumlarını, hava koşullarını, yakıt ve torpido rezervlerini radyo ile merkeze bildirmek zorunda idiler.

Bu bilgiler üs kumandanlığına en kısa harf kombinezonlarıyla bildirilirdi. Bu çok çabuk verilen radyo sinyalleri hasmın radyo sinyallerini gözetleyen ve radyo ile yön saptayan istasyonları

tarafından faydalanabilmeleri için çok kısa ve az olduğuna inanılıyordu, bu bakımdan onlardan kesin olarak şüphe edilmiyordu. Oysa bugün gemilerimizin konumlarını bu basit ve bir saniye bile sürmeyen sinyaller yüzünden belli ettiklerini biliyoruz. Müttefikler savaş gemilerinde, hatta konvoy vapurlarında bulunan Huff Duff'un yardımıyla Alman gemilerinin, bu kadar kısa süren radyo sinyalleri sayesinde, mutlak bir dakiklikle yerlerini saptayabiliyorlardı.

Amerika'dan, asıl gizli silâhlarının Huff Duff değil de şifreli sinyallerin deşifre edilmesinin olduğu şeklinde gelen haberi ben şahsen hem yanlış hem de tehlikeli bulurum.

Bu yanlış bir yola sevk edici niteliktedir, çünkü deşifre etmek suretiyle elde edilen başarılar gemileri çok kez denizaltıların yerlerinin belirmesi suretiyle onların batmasına sebep olmuştur. Fakat onların denizaltılarının tamamıyla yok edilmesi için ise başka araçlara ihtiyaç vardır.

Bu tehlikeli de olabilir, çünkü bununla Almanya'nın savaşta değil, şifrelerinin ele geçirilmesi suretiyle yenildiği efsanesi ortaya atılabilir.

İkinci Dünya Savaşı ölçüsünde savaşlar ne haberleşme kodlarının ele geçirilmesi ne de Mata Hari ve onun gibi casusların oynayacağı rollerle sonuçlanabilir, sonuç daima daha kuvvetli ekonomik potansiyel ve savaş ve savunma araçlarının üstünlüğü ile elde edilebilir ve elde edilmiştir.

*STERN'den*

## DEPREMLER VE HAYVANLARIN ÖN TEPKİLERİ

*Çin'de Tientsin Sismoloji Bürosunca yayınlanan bir kitapçıkta, "Depremlerin önceden bilinebilmesinde hayvanların kullanılması kolay bir yöntemdir", denmektedir. Hayvanların bazı organları çeşitli yeraltı değişikliklerini fark edebilir. Bugün ve geçmişte yapılan çalışmalar hayvanların haberci tepkileri olduğunu kanıtlar. Ayrıca kitapçıkta aşağıdaki ipuçları koşuk (nazım) şeklinde verilmektedir:*

*"Hayvanlar deprem habercilerinin farkındadırlar.*

*Şimdi bu kural dışı deprem habercisi davranışları özetleyelim.*

*Sığır, koyun, katır ve atlar ağıllara girmezler.*

*Korkan güvercinler süresiz uçarlar ve yuvalarına dönmezler.*

*Sıçanlar yuvalarının yerini değiştirip, kaçarlar.*

*Kış uykusuna yatan yılanlar deliklerinden erken çıkarlar.*

*Tavşanlar kulaklarını dikip amaçsızca zıplarlar ve etrafa çarparlar.*

*Balıklar korkar, su yüzünde zıplarlar.*

*Her aile ve çevre halkı bunları seyre katılır.*

*İnsanlığın depremle savaşı kazanılmalıdır".*

*SCIENCE DIGEST'ten  
Çeviren: Çiçek TANÇGİL*